

SVETA DRUŽINA – leto C

Deček Jezus v templju

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. Lk 2,41-50

Kdo ima prav?

Tale odlomek pogosto uporabim pri delu z mladimi kot izhodišče za pogovor o konfliktih v družini. Nanj spomnim tudi starše, ki imajo težave pri vzgoji. Na prvi pogled da odlomek potuho prav vsem. Otroci se v Jezusu z lahkoto prepoznajo. Ni si težko razložiti, da je Jezus naredil tisto, kar se mu je zdelo najboljše, pa čeprav tega starši niso odobraval. No, v tem smo mu bili marsikdaj podobni. Mami otrok pogumno ugovarja, ona pa je ostala brez besed. Razlaga odlomka je za otroke lahko zelo 'koristna'. Nauk naj bi bil približno takšen: Starši naj prisluhnejo, kaj otrok hoče in kaj potrebuje. Seveda pa v odlomku lahko najdejo potuho za svoje ravnanje tudi starši. Marija je trdo prejela Jezusa in Sveto pismo pravi, da se je Jezus brez upiranja vrnil v Nazaret in bil staršem pokoren. Po tej logiki si starši in verjetno tudi mnogi razlagalci tega odlomka predstavljajo, da je bilo Jezusu žal, da je staršem povzročil toliko nepotrebnih skrbi. Zato se jim je, čeprav o tem Sveto pismo ne poroča, gotovo opravičil.

A stvar ni tako preprosta. Odlomek nam ne daje nikakršne potuhe. Daje pa nam tolažbo, da je bilo prav ravnati težko tudi v sveti družini, da so se razumevanja morali čuti vse življenje tudi člani svete družine. Sicer pa pogledjmo, kaj je bilo vodilo ravnanja teh članov.

Zakaj je Jezus ostal v templju? Da izpolni Očetovo voljo in ne zato, ker bi mu to ugajalo. Vedel je, da to ne bo vsem prav, a je storil tisto, kar je od njega pričakoval Bog. Kako je lahko to vedel? Že kot otrok je rasel v molitvi in premišljevanju božje besede. Razmišljal je, kam ga Bog kliče, in pri tem sta mu starša z vzgojo pomagala.

Zakaj pa sta bila Marija in Jožef presenečena, da je Jezus v templju? Življenje pri njima je teklo po ustaljenih navadah in včasih je zmanjkalo moči in modrosti, da bi razmišljala, kaj razmišlja njun otrok in kaj od njiju pričakuje Bog. A tudi onadva se nista predajala lenobi. Prizadevala sta si uravnavati svoje življenje po božji besedi in sta ga skušala živeti v ljubezni. To sta dva izvira Božje moči tudi v naših jaslicah: Božja beseda, en del potoka izvira izpod ambona (kraja, kjer se bere Božja beseda) in drugi izpod oltarja, kraja darovanja oz. najvišje ljubezni.

Mariji je večkrat v življenju zmanjkalo, a se je vedno naravnala prav. Kaj je bilo vodilo pri oznanjenju? Imela je svoje predstave o ljubezni, zakonu in družini. Vendar je svojo ljubezen bila pripravljena naravnati ob Božji besedi, ki jo sporoča angel. Ko jo ta povabi, naj izpolni očetovo voljo in ne živi za svoje načrte, spočne božjega sina. Tudi kasneje je kot skrbna mati morala

popravljati svoje predstave o ljubezni. V Kani je videla stisko svatov. Ljubezen jo je gnala, da je rekla sinu, naj pomnoži vino. V tej ljubezni je spregledala sina in mu je skoraj vsilila svoj pogled. V pokorščini Božji besedi, ki prihaja iz Sinovih ust, popravlja svojo podobo o ljubezni.

Kaj pa Jožef? Kaj je njega vodilo v življenju? Ker je imel rad Marijo, je ni hotel osramotiti. V spanju, lahko bi rekli po dolgem premišljevanju božje besede, ga je Bog sam navdihnil. Ob Božji besedi popravi podobo ljubezni in Marjo sprejme za svojo ženo.

Isto je vodilo Jezusa. Ljubezen, ki jo uravnava ob Očetovi volji, ob njegovi besedi. V Kani, se zdi, da je v Marijini pobudi vseeno opazil, da je čas za njegov čudež. Kot da bi pred tem njegova predstava o ljubezni do ženina in neveste kazala drugo podobo. Mogoče jo je videl v tem, da jima stoji v stiski ob strani, ne pa da naredi čudež. Zdi se, da je tu Marija tista, ki mu sporoča 'popravek' z božjo besedo, zato naredi čudež.

Pa pogledjmo še v naše družine in skupnosti. Pogosto vodi naše odnose čisto preprosto ugodje. Vsak išče svoje mesto, kjer bo čimbolje počival. V imenu takšne 'ljubezni' opravičujemo svoja dejanja, včasih popuščanje, drugič zahteve. Večino enega ali drugega pa vodi ugodje in sebičnost. Drugo pomembno vodilo je tudi 'glas ljudstva'. Kaj bodo rekli ljudje! Ali pa navada: Pri nas je bilo vedno tako!

Sveta družina nam govori o tem, kako je mogoče živeti polno življenje moža in žene, matere in očeta ter sina. Samo ljubezen nas izpolni! Kakšna? Vedno popravljena z božjo logiko, ki ji moramo slediti vsi. V tej logiki je potrebno neprestano iskanje. To ni poenostavljena logika različnih tipov vzgoje, kjer ima vedno prav eden ali drugi, starš ali otrok. To tudi ni logika kompromisov. To je logika neprestanega iskanja božje volje in neprestanega spreobračanja. Sveta družina nam ponuja en sam odgovor za polno življenje v družini. Odnose mora voditi ljubezen, ki jo naravnava božji pogled in ki smo mu dolžni slediti vsi.

Sveta družina nas tako svari pred samozadostnostjo. Odpraviti se bo potrebno v tempelj. K izviru božje modrosti in božje moči, k ambonu in oltarju. Vse besede bližnjega in Boga moramo nositi v svojem srcu in jih premišljevati, da bi naša ljubezen resnično postajala božja. V njej bo vsaka družina lahko ustvarjala resničen dom.